

rak görev yaptı; bu arada Kırım Tatarca-
sı ve diğer bazı Türk lehçeleriyle de meş-
gul oldu. 1951 yılında Köln Üniversite-
si'nin şarkiyat bölümüne asistan olarak
girdi ve 1955'te doçent, 1960'ta profes-
sör, 1964'te de Werner Caskel'in yerine
kursü başkanı oldu.

Tahsil hayatının ilk günlerinden itiba-
ren daha çok fıkha ilgi duyan Gräf, bu
ilmin şarkiyat alanında müstakbil bir bi-
lim dalı olarak kabul edilmesi için çaba
harcadı. Walldorf'ta 1952 yılında *Das
Rechtswesen der heutigen Beduinen*
adı altında yayımlanan doktora teziyle
ağırlıklı biçimde modern İslâm çağı üze-
rine eğilmeye başladı. Bonn'da 1959'da
kitap haline getirdiği *Jagdbeute und
Schlachttier im islamischen Recht* adlı
doçentlik teziyle dikkatini daha çok İslâm
hukukuna verdi ve bundan sonraki
ilmî araştırmalarının ağırlığını İslâm hu-
kuku, felsefesi ve ilâhiyatı teşkil etti. Bu
doğrultuda daha sonra "Die neue Auffas-
sung der muslimischen Familie in der
modernen iranischen Gesetzgebung bet-
reffs Ehe, Scheidung und Erbfolge" (*De-
utsche Landesreferate Zum 7. Internationa-
lalen Kongreß für Rechtsvergleichung in
Uppsala 1966* [Berlin 1967], s. 59-79); "Die
Stellungnahme des islamischen Rechts
zu Geburtenregelung und Geburtenbes-
chränkung (tanẓim al-nasl) und Geburten-
beschränkung (taḥdīd al-nasl, *Der Orient
in der Forschung* [Wiesbaden 1967], s. 209-
232); "Zur Begegnung von Christendom
und Islam" (*Festschrift Werner Caskel
zum 70. Geburtstag* [Leiden 1968], s. 121-
144), "Vom Geiste islamischen Rechts"
(*Festschrift für Ernst Klingmüller* [haz. V.
Fritz Hauss — R. Schmidts, Karlsruhe 1974],
s. 115-144); "Recht und Sprache im Isl-
am" (*Zeitschrift für vergleichende Recht-
swissenschaft*, sy. 74 [Stuttgart 1974], s.
66-123); "Die Hoffnung im islamischen
Glaubensverständnis" (*Drei Wege zu dem
einen Gott. Glaubenserfahrung in den
monotheistischen Religionen* [haz. Von

A. Falatun, Freiburg 1976], s. 117-140) ve
"Auffassungen vom Tod im Rahmen is-
lamischer Anthropologie" (1976) başlıklı
çalışmalarını yayımladı.

İslâm'la meşgul olurken ele alınan ko-
nuya İslâm'ın dışındaki değer ölçülerini
uygulanmasını yanlış kabul eden Gräf
okuyucuyu İslâm fikhinin ruhunu anla-
maya çağırır. Ona göre İslâm fikhî, mo-
dern cemiyete de hizmet verebilecek ni-
teliktedir ve prensipleri toplumun belli
bir durumuna göre tesbit edilmediği gi-
bi erişilmesine imkân bulunmayan bir
cemiyet idealini de gözletmez; dolayısı-
yla İslâmîyet'in ilericiliğe düşman olduğu
iddiası yanlıştır. Gräf ayrıca, çağdaş İslâm
ülkelerindeki yüksek öğretim ku-
rumlarında müstakbel hukukçuya Batı
hukukunun yanı sıra fikhî bilgisi kazan-
dırılmasını da arzu eder.

İslâm'da ölüm konusu üzerine bir kon-
ferans vermek için gittiği Tübingen şeh-
rinde 3 Şubat 1976 günü vefat eden
Gräf mütevazı, sabırlı ve yardım sever
bir kişiliğe sahipti. Onun İslâm'a ön yar-
gısız yaklaşması ile ortaya yeni bir şar-
kiyatçı tipi koyduğu söylenebilir.

BİBLİYOGRAFYA :

*Bibliographie der Deutschsprachigen Arabis-
tik und Islamkunde* (ed. Fuad Sezgin), Frankfurt
1992, III/14, s. 126-127; [Ahmed Schmiede],
"Dr. Phil. Erwin Gräf", *al-Islam*, V, München
1976; H. Krüger, "Erwin Gräf (1914-1976)",
Zeitschrift für vergleichende Rechtswissenschaft,
sy. 77, Stuttgart 1978, s. 311-314; E. Meyer,
"Erwin Gräf (1914-1976)", *ZDMG*, CXXVIII
(1978), s. 12-19.

H. AHMED SCHMIEDE

GRANADA

(bk. GIRNATA).

GRIFFINI, Eugenio

(1878-1925)

İtalyan şarkiyatçısı.

Milano'da doğdu. Esas tahsilini hu-
kuk alanında yaptı. Gazeteci olarak ülke
içinde ve dışında çıktığı gezilerde Arap-
ça'ya merak sardı ve bu dili Napoli'deki
Istituto Orientale'de öğrendi; arkasın-
dan Yemen, Tunus, Trablusgarp ve Mi-
sır'a gitti. Yemen'de bulunduğu sırada
Caprotti adlı bir tüccarın topladığı yaz-
maları satın alarak üzerlerinde çalıştı-
ktan sonra bir kısmını doğduğu şehrin
Ambrosiana diye tanınan tarihî kütüp-
hanesine, bir kısmını da Vatikan Kütüp-
hanesi'ne bağışladı. Milano'daki çalışma-
ları sırasında ünlü Türkolog Ettore Rossi

ile geliştirdiği dostluk Doğu ile ilmî bağ-
lantı kurmasına yardımcı oldu. Dolastığı
yerlerde mahallî gelenekleri inceleyerek
haklarında yazılar yayımladı ve birçoğu-
nu benimseyip uyguladığı için "bey" la-
kabıyla tanındı. Milano'daki Istituto di
Science e Lettere ile Floransa'da kısa bir
süre faaliyet gösteren Istituto di Studi
Superiori'de Arapça dersleri verdi.

Rivista degli Studi Orientali (Roma)
adlı şarkiyat dergisinin III. cildinden VIII.
cildine (1910-1920) kadar yer alan ma-
kalelerinde, 1907 yılında Ambrosiana'ya
bağışladığı 475 yazma eseri ilim âlemi-
ne tanıttı; 1200 tanesini de *Zeitschrift
der Deutschen Morgenländischen Ges-
ellschaft*'ta tanıtmayı planladı, fakat
bunun ancak 180'ini gerçekleştirebildi.
Ayrıca yazmalar arasındaki Sicilya tari-
hiyle ilgili olanları katalogladı ve adanın
İslâmî dönemi hakkında Michele Ama-
ri'nin başlattığı çalışmalara uzun bir ze-
yil ekledi ("Nuovi testi arabo-siculi",
Centenario di Michele Amari, Palermo 1910,
I, 364-448).

Asıl alanı hukuk olduğu için topladığı
yazmalar arasındaki İslâm hukuku eser-
lerine özel bir ilgi gösterdi. Zeyd b. Ali'
nin *Mecmû'u'l-fikh*'ını yayımladı (*Cor-
pus juris di Zaid İbn Ali*, Milano 1919).
Zeydiler için değerli bir kaynak olan bu
eser Avrupa'daki İslâm hukuku araştı-
rmalarında önemli bir yere sahiptir. Grif-
fini ayrıca Ahtal'ın *Divân*'ını (Beyrut 1907)
ve bazı Arap şairlerine ait kasideleri de
neşretmiştir.

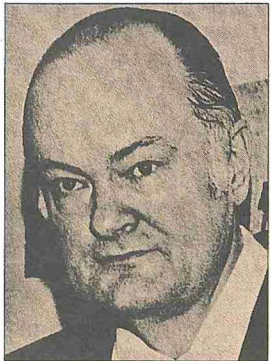
Griffini 1920'de Kahire'deki Dârü'l-
kütübi'l-Mısriyye'de görevlendirildi ve
1925'te ölünceye kadar bu şehirde kal-
dı. Aşırı milliyetçi düşüncelere sahip ol-
duğundan Libya'da konuşulan Arapça
üzerine yazdığı dil bilgisi kitabındaki
(*et-Tuḥfetü'l-lâbiyye fi'l-luğati'l-ʿammīyeti'l-
Ṭarâblâsiyye* [Milano 1913]) ön yargıları
dolayısıyla Carlo Alfonso Nallino tarafın-
dan sert bir dille eleştirilmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

L. Beltrami, *Eugenio Griffini Bey*, Milano
1926; Serkis, *Mu'cem*, I, 409; Zirikî, *el-A'lam*,
I, 373; J. Fück, *Die Arabischen studien in Euro-
pa*, Leipzig 1955, s. 297-301; Necîb el-Akikî,
el-Müsteşriḳün, Kahire 1964, I, 370-372; Ebü'l-
Kâsım Şehâb, *Ferheng-i Hâverşinâsân*, Tahrân
1352/1973, s. 162-163; Mişâl Cühâ, *ed-Dirâ-
sâtü'l-ʿArabiyye ve'l-İslâmiyye ft Üvrâbbâ*,
Beyrut 1982, s. 91; G. Levi della Vida, "Eugenio
Griffini", *RSO*, X (1925), s. 726-739; "el-Mer-
hûm el-Mu'allim Ücânâyü Griffini", *MMIAdm*,
V/8-9 (1925), s. 382-387; *Enciclopedia Italiana*,
Roma 1929-39, XVII, 958.

MAHMUT H. ŞAKIROĞLU

Erwin Gräf